

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

36. Epistola Episcopi Apamiensis ad Archiepiscopum Parisiensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

fimo animo feram, si alterius curæ ac fidei committantur, qui illos reparandis Ecclesijs sublevandisque pauperibus aptius impendat. Credo equidem, me cordi Deo futurum, & cum ipse unà cum Dignitate Episcopali causam quoque Ecclesiæ, quæ Jesu Christi est Sponsa, curæ ac fidei meæ commiserit, sperare omnino mihi licet, eum quoque vires sustenturum, quibus pacato latòque animo infortunia omnia excipiam, quæ observatam ei fidem obvenire mihi poterunt. Sum interim eròque, dum vixero

Apamijs 23. Febr. 1678.

*Humillimus & Obedientissimus
Servus*

Franciscus Episcopus Apamiensis

Documentum XXXVI.

Epistola Reverendissimi Episcopi Apamiensis
ad Illustrissimum & Reverendissimum D. Franciscum
de Harlay, Archiepiscopum Parisiensem.

Parisijs 6. Junij. Anno 1679.

TOti Galliæ persuasum est, Illustrissimam Dominationem Vestram non parùm contulisse ad novam Regiæ Declarationem, quâ omnes Regni Gallici Ecclesiæ subditi Regaliæ jubentur. Crediderim verò communem hanc opinionem ex eo fluxisse, quòd Illustrissima Dominatio Vestra operam auctoritatèque suam in Comitibus Cleri Gallicani, quibus ipsa præsidebat, non solum non impenderit eumque ut Regi supplicaret, permovere noluerit (id quòd D. Episcopus Alestensis nuper defunctus datis ad eadem Comitibus literis enixè petierat) verùm etiam ne id fieret

elaboraverit, unque eâ ratione permota, quòd Ecclesia-
rum nostrarum jus nec tam clarum, nec tanti momenti esse
crediderit, quàm reverâ est. Enimverò naturalis inclinatio,
quâ omnes afficimur Principem demerendi, ignoratio
quoque juris Regaliæ, quâ plerosque laborare Sapientissimi
quoque Parisiensium confitentur (numquam enim hæc
materia etiam ab ijs Episcopis, quorum maximè intererat,
fatis examinata & discussa fuerat) ac denique usus Regaliæ
in quibusdam Ecclesijs Urbi Parisiensi vicinis recepta; hæc
inquam omnia forsan effecere, ut Illustrissimam Domina-
tionem Vestram ea veritas lateret, quam nunc omnes in-
telligunt, qui modò hoc argumentum maturè omnique
affectu liberi examinârunt. Cùm ergo nihil gloriosius sit,
quàm si legitimæ rationes suppetant, sententiam mutare,
omnino de Illustrissimæ Dominationis Vestræ Generosi-
tate polliceor mihi, Eam pro auctoritate, quâ apud Re-
gem præcipuè floret, effecturam, ut Is ad conservanda pri-
vilegia ac jura Ecclesiarum animum adijciat, exemplo vid.
tot magnorum Principum Majestatis Suae Prædecessorum,
qui ut potentiâ & gloriâ apud posteros florent, pietate ac
religione suâ à D E O impetrârunt. Ipsique Historiarum
Scriptores nihil aliud habuere, quo magis gloriam com-
mendarent, quàm quòd honorem Ecclesiæ, quam matris
loco venerabantur, privatis Coronæ ipsius causis anteha-
berent. Et verò persuasum habeo, Ipsum Regem, quippe
justum rerum æstimatorem, quemadmodum consilium,
quod illi extendendæ Regaliæ suggestistis, Zelo Ejus augen-
dæ potentiæ, Vestræque in eum fidelitatis probandæ ad-
scripsit; ita vicissim, cùm exploratâ jam veritate in aliam
Eum sententiam flectere laborabitis, æquitati id Vestræ
magnòque amori adscripturum, quo Ejus æternæ salutis.

S i veraque:

allia
indicata
Ca III
230

veræque gloriæ promovenda flagratis. Nec fieri à Vobis aliud poterit, quo magis Divinam Benedictionem in Vos Vestramque Ecclesiam provocetis, quòdque omnes in hoc Gallico Regno æqui bonique amantes majori gaudio afficiat; imò quod ipsius Regis gratiam bonamque opinionem magis Vobis conciliet: is enim ingenuè agnosceret, negotiorum multitudinem, quæ animum Vestrum distringunt, impedimento fuisse, ne has Regaliæ materias adeò obscuras implexasque, & à communi Jure abludentes, examinare Vobis licuerit; & tamen ne partibus meis deessem, ego illas datis ad Regem, & Archiepiscopum Tholosanum litteris clarè exposui; nunc tantùm illud adjungo, ex communi receptaque omnium Juris-Consultorum opinione: *Omnia libera presumi, nisi contraria servitus probetur*; quæ veritas si in alijs omnibus locum habeat, multo maximè circa Ecclesias procedit. Nunc ergo si rationes & auctoritates ritè expendantur, quæ pro Regaliæ servitute Ecclesijs imponendæ in medium afferuntur, id unum sufficiet, ut æquitas causæ appareat, quam ego defendendam suscepi: si enim ab usu & antiqua possessione præscindas, alia, quæ cumulari in hanc rem solent, sunt omnium Sapientum sententiã non infirma solùm & inania, sed etiam risu digna. Cùm ergo nec in mea Diocesi, nec in alijs quampluribus Ecclesijs usus & antiqua consuetudo probari possint, sequitur, non posse illis, nisi sacrilegâ usurpatione Regaliæ servitutem imponi: quod si circa hanc rem dubium aliquod supersit, nihil moror, ut illi Deo juvante quamprimum abundèque satisfaciam. Cæterùm tam multa & singularia Generositatis & Amicitia argumenta ab Illustrissima Dominatione Vestra jam accepi, & si ista deessent, notitia, quam habet de voluntate Romani Pontificis, deque

Sacro.

Sacrorum Canonum Decretis, quæ Prælati in Principum aulis versantibus severissimè prohibent, ne in suarum Ecclesiarum suorumque Coëpiscoporum, imò omnium inferioris etiam conditionis Clericorum detrimentum attentare aliquid audeant, id quod in Concilio Avenionensi Anno 1326. sub Joanne XXII. *capite 25.* & in alio etiam Avenionensi sub Benedicto XII. Anno 1337. *capite 20.* repetitum est: hæc, inquam, omnia securum me certumque reddunt, Illustrissimam Dominationem Vestram præ omnibus privatis affectibus, quæ alias morari Eam possent, causam Ecclesiæ amplecturam esse, & interim, &c.

Apamijs 6. Junij 1679.

Illustrissimæ & Reverendissimæ
Dominationis Vestræ

*Humilimus & Obsequentissimus
Servus*

Franciscus Episcopus Apamiensis.

Documentum XXXVII.

Epistola ejusdem Illustrissimi & Reverendissimi
Episcopi Apamiensis ad R. P. de la Chaîse Societatis JESU,
& Regis Confessarium

Asabar. 14. Jun. 1679.

Admodum R. Pater.

Jamdudum animo proposueram A. Reverendam Paternitatem Vestram litteris convenire; sed ne id facerem, duas præsertim ob causas prohibitus sum; primò enim verebar, ne operam perderem, & nihil scribendo proficerem; deinde ne si conquererer, quas à P. Vestra suffesre molestias

Si 2

cogor,